

సిహీట్రైటు

స్టాప్సు: నెల్లారు వెంక్రొమానాయుదు

చీఫ్ ప్రెడాక్ట: నెల్లారు శ్రీమముర్తి

జన్మభూమి రాజకీయం ఘలించింది!

ముఖ్య మంత్రి చంద్ర బాబు నాయుడు ఎంతో ఆర్యాటంగా ప్రారంభించిన జన్మభూమి కార్యక్రమం ఆచరణలో తుస్యుమన్నా - ఆయనకు కావలసిన రాజకీయ ప్రయోజనం మాత్రం బాగా లభించింది. విప్రతంగా, కాకారీయంగా ప్రారంభ ముంది ఈ కార్యక్రమం, జనవరి మొదటి వారం నుంచి క్రమదానం కార్యక్రమం, ప్రజల వద్దు పాలన, మైక్రో లపల ప్లానింగ్ కార్యక్రమాలను

ప్రారంభించున్నామని చెప్పడానికి పత్రికల వారిని పాలించారు. ఆయన ప్రసంగంలో యథాలాపంగా జన్మభూమి అనేమాట కొర్కింది; ఒక పత్రిక విలేఖి ఆ మాటను ప్రసాదించి ఏమి కొత్త కార్యక్రమం పేరు జన్మభూమి అంటే బాగుంటుంది అని వ్యాఖ్యానించారు. ప్రక్కరోజు పత్రికలలో అదే పేరు ప్రచురిత ముంది. అప్పటి పరకు చంద్ర బాబుకు జన్మభూమి అనే ఆలోచన లేదు. కానీ పత్రికలలో వారు వచ్చిన తర్వాత

- ఇదేందే బాగుండె అనుకొని - తన మూడు కార్యక్రమాలనూ కలిపి ఒకే నినాదంతో అమలు జరిగిపెట్టి బాగుంటుందనే వుద్దేశ్యంతో - ఇక్కడ నిరాయిక రెడ్కెట్ వంటి కపులను పిలిపించి కొత్తపేరు సూచించుని ఆడిగారు. కానీ వారిచ్చిన పెర్కు కంటే జన్మభూమి అనే పేరె బాగుండని

ప్రసా నిధులు ఖర్చు పెట్టకుండా, చెల్లిగ్వు అభివృద్ధి కార్యక్రమం చెప్పుకుండా, ఒక్క రోడ్సు వేయకుండా, ఒక్క భవనం కట్టకుండా, ప్రజలకు ములు జరిగి ఏ పని చెయ్యకుండా - ప్రజల కోసం ప్రథమ్యం చాలా కష్టపడు తున్నదనే భ్రమ కల్గించ కానీకి అనువుగా రూపొందించారు దీన్ని.

దివాలా భజానా, మంత్రిత్వపు అసంతృప్తి, మద్యాపాన ఆగ్రహాల నుంచి అందరి దృష్టి మళ్ళీంచడంలో చంద్రబాబు సఫలీకృతుడైనాడు!

ఇంధికారులు పటువురు చెప్పుకుంతో - దాన్ని ఒక నినాదంగా ప్రకటించాడు ముఖ్యమంది. ఇదీ ఈ పథకం నేపథ్యం. అయితే పత్రికలు దీనికి పేసు ప్రాధాన్యత ఇస్తున్నాయి. కూతల ఆర్యాటం తప్ప కుపులో గింజలు లేవన సామాన పూర్తిగా ఆస్యాయిస్తుంది దీని విషయంలో! ప్రథమ్యం నుంచి ఒక్క

భోజనం కూడా పెట్టకుండా విద్యార్థులను గ్రామాలకు తరచుడం ద్వారా సిబ్బంది ఖర్చు తప్పింది. గోడలకు నున్నం కొట్టడం ఒక్కపేట జన్మభూమి చేసే పని. దానికి కూరీల బెడర లేదు - విద్యార్థుల చెతన లెల వేయస్తున్నారు.

రాజక్యంగా

ఇంధికారులు ప్రసారనే ప్రచారంతో కోపంతో పున్న మహాతల ఆలోచనలు దారి మరలు డానికి దీన్ని బాగా వాయికంటున్నారు. దివాలా తీసిన ఖజానాతో ప్రథమ్య నిర్విర్యమై పోయిందనే నింద పెద్దది కాకుండా ఏదో చేసేస్తున్నా మన్న భ్రమ కల్పిస్తున్నారు.

ఇంధికారుల పరిమతం, ఆయిల్ పత్రికల వారిని వెంట చెట్టుకొని ముందుగా నిర్దయించిన గ్రామాలకు వెళ్లారు. అంత్ర ఒక బ్రాష్టో సున్నం పూసి, ఒక పారలో మట్ట త్రవ్యాపోసి పత్రికలో కల్ప భోబులు వెయించు కంటున్నారు. దానితో రాష్ట్ర మంత్రాల జన్మభూమి గ్రాండ్ సస్కెన్ అన్నించ జెస్సున్నారు. ఒక్క పత్రిక లేదా బిపి ఈ కార్యక్రమాన్ని ఏమయ్య నాత్కంగా వేసించడం లేదు. చంద్రబాబు చెప్పిన కారప 7 పేజీలో

ప్రసారనే ప్రచారంతో కోపంతో పున్న మహాతల ఆలోచనలు దారి మరలు డానికి దీన్ని బాగా వాయికంటున్నారు. దివాలా తీసిన ఖజానాతో ప్రథమ్య నిర్విర్యమై పోయిందనే నింద పెద్దది కాకుండా ఏదో చేసేస్తున్నా మన్న భ్రమ కల్పిస్తున్నారు.

శీర్షు చాలా తీవ్రంగా, ఉపు నిటితో క్రించాంతో కల సంబంధం. బాంధవ్యాలను పరిశిలించారు. నిటిన్నిటినీ ఆధారంగా చేసుకొని తమ శీర్షు ప్రకటించారు.

శీర్షు చాలా తీవ్రంగా,

కిలినంగా వుంది. సిఐఎస్ నిబంధనలను తుద తప్పుకుండా

పాటించారు లన్నది శీర్షు సారాంశం.

1991 ప్రిలవరిలో పచ్చిన తొలి నిషిరోజుని నిబంధనల ప్రకారం

సిఐఎస్ నిబంధనల ప్రిలవరిలో

సముద్రపు పోటు ఆలాకె ప్రదేశం

సుంచి నెలమైపు 500 మాట్లాడు

దూరంలో ఎటువంచి కట్టాయా

నిర్వించ కూడారు; వ్యవసాయం.

చెపలు ఎండ చెట్టు కోపం తప్ప మరె

పరిశ్రమ, వ్యాపకం చెప్పుకుండా కూడారు. ఈ 500 మాట్లాడ నిబంధన - సముద్ర ఆలల ప్రభావం కలిన సాలవలు,

నములు, బ్యాక్ వాబర్కు, ఏర్లు, వాగులు,

సంస్కృతుల తరిటా లన్నిటికి

కారప 7 పేజీలో

సముద్రపు పోటు ఆలాకె ప్రదేశం

నెలమైపు 20 సుంచి జన్లాలో 15 శేష వెర్కు

విమల్ జంక్షన్ వార్కర్ సిఐఎస్ ప్రిలవరిలో

సిఐఎస్ ప్

శ్రీ వేసిన సత్రియల్ని ప్రశ్నకు జంతకాలానికి జవాబు చికిత్సంగా!

"అక్క కీమి ఉఱసు ప్రోవెలాలిసిన
అటవెలది ద్విషద క్రూరు
5,3,2, అమృతమాల్యద -"

దని భావము లియమలే? తలపడ్లు కొట్టుకొన్న తలపడ్లని వెద్దుమధి? అటవెలది దనికి అటవెలదు కొమ్ముని ఒక్కమాటతో కొట్టుపెర్యుం పారెలాదు. సత్రియలిస్టు కవన ఇట్టం తీరే ఇంత ఎంతో తీరికగా, తీరుగా అలోపించిన ఉకుపుకిపెట్టి తీక్క పుట్టిపుట్టి.

దనే ఉన్న సారథుత్వమును అంచుమై? చమల్కారముమై? ఈ అటవెలదిని రంగం మారు నిరిపి, అంతరంగంలో గుబులు రెపి మనల్ని

రాయు—తురాయు

* అగ్నిమిత్ర *

ఒక అట పట్టిపున్న ఈ మెట్ కిలు ఏవరు?

ఇంకెపరు?" ఈ శాఖల్ని నాది" అని కొగ్గుల్ని చెప్పిన యుగక్కర్త - మహావి క్రిరంగం క్రినివాసరాపు; గోవినికి, దేవానికి ఉన్న పేర్ల నుండి ముదచి రెండురాలను సంప్రాణై శ్రీ "దేవకర్త" సాన్వర్ధ సార్థక నామధేయ దురంధరుడు. ఇటుపంటి సత్రియలిస్టు కైతలు ఆయన తప్ప ఇంకెపరు రాయగలరు? కాదంటే - మర్క

పంచాజమ్

గురువుర్ధుమి

తరి 6 సౌమయారం నుండి గురువుర్ధుమి ప్రెరంభము. శుభకార్యములు లెపు

జనవరి ఉథులు

మార్గిర బహుఽ
త 4 శురుకమి పగ. 4.10 వ
త 5 ఆది వికారశి పగ. 4.15 వ
త 6 సౌమ ద్వారశి పగ. 3.30 వ
త 7 మంగళ త్రయోరశి పగ. 2.22 వ
త 8 బుధ దత్సుర్శి పగ. 12.50 వ
త 9 గురు అమూవాస్య పగ. 11.00 వ

పార్గిర శుద్ధ

త 10 కుక్క పార్శ్వమి ఉగ. 8.55 వ
ప్రయుంచాటుల క్రినివాసులు, ఎం.ఎ.,

పారాయిల ఉఱసు కూడా రాయిలింటారు. ఇంకెసి?

ఇంకెసి, సత్రియ ఇం అంచు ఎములి? దాని లక్ష్మిం నెపి తలిసింది; లక్ష్మినేములి? శ్రీ శ్రీ లక్ష్మిం రాయ వెప్పుండు; ఆ లక్ష్మిం చరితి ఇం వెరైక్కి చిర్మెతుంది.

"శ్రీపుతు, Algebra ఎప్పుల బాంకోటు, పాంకోట్లు తదిగి సాప్ట్ ప్రోఫెసర్యం యానై ప్రెక్కా చిర్మెతుంది.

రాశిరూరా!"

ఈ నిర్వచనం మనల్ని నిర్వచనల్గా నిలచెదుతుంది; నైప్పుల్ని చెస్తుంది.

డా. సి. నారాయణ రెడ్డి గారు తమ "అధునికాంధ్ర కవిత్వము: సంప్రదాయములు: ప్రయోగములు:" అనే పరిశోధన గ్రంథంలో - "5,3,2, 'అమృత మాల్యద' లో - అమృత మాల్యద కురుకులు పదని ప్రొథ ప్రబంధం కాబట్టి పాశన చేయబడు ఆ అంకెలను వాడినాడేమా?" అంచూ ప్రశ్నము ప్రశ్నగానే పదిలయ్యుం వేషం. ఔగా, "అసంబధుత, అనర్కత, శ్శుమఖురము, సత్రియలింపం లక్ష్మినులని శ్రీ శ్రీ చెప్పుదలచు కున్నాడు." అంచూ సి.నా.రె తమ

అభిప్రాయాన్ని శ్రీతికి అంటగట్టు ప్రయత్నం చేశాడు. సత్రియలింపాన్ని అసంబధు కవిత్వం (absurd poetry)గా అభిప్రాయించ వచ్చునేమాగాని, అనర్కత అని చెప్పుదం సబబు కాదు. ఇక చమలక్కారు మనెది ఏ కవిత్వంలోనైనా ఒక అంచు. ఇక్కడ సందర్భాన్ని ఒక ముఖ్య - కాదు - అపిముఖ్య విషయాన్ని ప్రస్తావించక తప్పదు.

అభిప్రాయాన్ని శ్రీతికి అంటగట్టు ప్రయత్నం చేశాడు. సత్రియలింపాన్ని అసంబధు కవిత్వం (absurd poetry)గా అభిప్రాయించ వచ్చునేమాగాని, అనర్కత అని చెప్పుదం సబబు కాదు. ఇక చమలక్కారు మనెది ఏ కవిత్వంలోనైనా ఒక అంచు. ఇక్కడ సందర్భాన్ని ఒక ముఖ్య - కాదు - అపిముఖ్య విషయాన్ని ప్రస్తావించక తప్పదు.

60వ దశకంలో ననుకంటాను - సుప్రశ్న విమర్శకులు కి.సి. శ్రీపాద గోపాలకృష్ణ మూర్తి గారు "భారత" లో "అధునికాంధ్ర సాప్ట్యూం"లై ఒక సుదీర్ఘమున సమాక్ష రాశు. కొన్ని వెలలపాటు సాగింది ఆ సమాక్ష. అందులో ఆయన శ్రీ శ్రీ మహా ప్రశ్నమునే - ఆ తర్వాత శ్రీతిలో ప్రశ్నపాటమం పటపంచలై పోయిందని, తత్తులితంగా ఉటుపుశీక్రు తత్తులితంగా ఉటుపుశీక్రు కుమాంటున్నాడని అయిన అంచు -

ప్రశ్నకొన్ని శ్రీ ప్రశ్నిలే ననుకంటాను - సుప్రశ్న విమర్శకులు కి.సి. శ్రీపాద గోపాలకృష్ణ మూర్తి గారు "భారత" లో "అధునికాంధ్ర సాప్ట్యూం"లై ఒక సుదీర్ఘమున సమాక్ష రాశు. కొన్ని వెలలపాటు సాగింది ఆ సమాక్ష. అందులో ఆయన శ్రీ శ్రీ మహా ప్రశ్నమునే - ఆ తర్వాత శ్రీతిలో ప్రశ్నపాటమం పటపంచలై పోయిందని, తత్తులితంగా ఉటుపుశీక్రు తత్తులితంగా ఉటుపుశీక్రు కుమాంటున్నాడని అయిన అంచు -

"సుమాయ గొండి - ఆ సుమాయ గొండి - ఆ సుమాయ కొండి - పొంపా సుమాయ గొండిశాయ"

అనే ప్రశ్నయిలిస్టు కవితను ఉర్హారించి ఇది అర్థం లిస రథన చొప్పున్నారు. మరుసి వెలలో ఏకాల పస్యం సుంపి "భారత"కి ఒక లిఫ చంపింది. లిఫుని పేరు గుర్తు లిఫు; అంచులోని సిపాంశం-

పాపాంతురాయు ఎవరో ఏమిటో కలియని వారికి. ఆయన సిపాయు మార్చిన వారికి ఆ పద్యం అర్థం కార్పాన్నారు. తురాయు ఇరుకోటే భూపణం; అక్కరాయు ఇనుమును పదును పెట్టే పనిముట్టు - కొమరాయు పయకు ఏప్పకం; కాబట్టి పాపాంతురాయు కూడా వైద్యం తూడా అటుపంచిదేని ఆ కవితలోని భావం అంటూ వ్యాఖ్యాన సహాతంగా ప్రాసి - "మహా కపుల మాటల వెంట అర్థం పరుగెరుతునే ఉండుంటు" -

వాక్యంలో తన లిఫును ముగించాడు.

కాబట్టి శ్రీ ప్రశ్నయిలిస్టు పర్యాలు నిర్మికమనే, అనర్కమనే ఇం మాటలో వెయ్యుం మన కి మనమే ముట్టికాయ వేసు ఇం

శ్రీ అంబాదు - "ప్రశ్నను ఎస్సగా ఆధ్యయనం చేసే ప్రత్యుత్తరం దాంట్లో సుంచే బయట కొస్తుంద"నా; అంతే ఈ అటవెలది వెనిన అమగుల్లి గుర్తించి, వెన్నాసి పరిచించి, బావాన్ని పట్టుకొలిచి, ముందుగా ఒక మనవి: నేనెదో పొచిచి గలిదానని, ముగాల్లని మిసం మారి లిప్పటం లేదు; నాకు మిసాలు లేవుకూడ. "నే నేర్చిన భంగించ" డానికి -నాకంటే పెద్దత్తున పండిత కి వి విమర్శకుల ముందు మాకిల్లి అనుష్ట వేయు కొంటున్నాను.

పైన చెప్పిన పద్యంలోనే చివరి పారమ వ్యక్తి మయం. తెలుగులో పంచ కావ్యాలను వేరు పరచిన తీరు కీటిక నచ్చరేదు. ఆ వింగించు పరసులు చేసింది కాదని ఆయన నిరసన.

ఆ ప్రశ్నతిని ఎక్కిరించి, చక్కడింది, స్టోన్ఫుంచం కల్పించి, తన ఆధీష్టం మేరుకులు వ్యాపి నిచ్చుకొండి. తెలుగుల వాటికి సముదిశ స్టోన్ఫులు చూపించడం ఆ పద్యంలోనే చమలక్కారం. ఇదు, మార్చి, దెండు అనే పదాలు వాడతుండా, వాటి స్టోన్ఫులో

రామాన్న విత్ రాజుండ్రి!

"కన్ని ఇంధాలు కీమింతం వెంటాలు తునే ఉంటాయి. అనగొన్ని, అస్కి నదిని గూర్చిన ఇంధాలు నేను వెంటాలునే ఉంటాయి. రాజుండ్ర వరంలో నేనున్న కాలంలో నాలో వెలిగిన భావాలం అటు తర్వాత హడా అనరీ నగరంను నాలో తపిలిన స్వర సమాపం అట్టర ప్రహాపు ఈ కవితగా రూపు దిద్దుకొండి" అన్నారు కవిగారు 'వెంటాడే వెన్నెల' పేరుతో ఈ కావ్యానికి నుమార్చిన పితికలో!

సల ఇంధాలు కలిగించే భావికోన్ని అంగ్గంలో 'నేప్పాల్మో' (Nostalgia) అంటారు. ఇదికి అనిర్వచనియువున అధివ్వుకి అందని విపాద మధుర తమిఖా! దినిని కవితా రూపంలో ఆవిష్కరించట మంచి క్రిమియార సాము వంటిదే! ఆర్యియన్ నుండంగారు ఈ ప్రయత్నంలో నఫలికులు లయ్యారని చెప్పవచ్చును.

ఈ సంపుటిలోని ఇర్వై కవితలో రాజుండ్రికి అంకితమనవి సగానికి ప్రాగ్ లూ లున్నాయి - రాజుండ్ర వరాన్ని వర్ణిస్తూ కవితలో అంటారు.

'నిజంగా అది ఎవిత నగరమే ఇప్పటికి నున్నయ్యాగారు రాజుండ్రి పురవిధుల్లో దర్శన మిస్తునే వుంటారు ఏప్పాచ్చు కొకాలు వున్నాయి సైకిల్ మిదురు సుధాకరించి వుంటారు కొకాలు అంటారు.

నున్నయ్య వారస్త్యం ఇంకా అక్కడ కొనసాగ తున్సరనే విషయాన్ని కవి యిలా చుమత్తిరించారు. అయితే రాజుండ్రిది వెనక చూపుకాదు. ముందు చూపే!

పెనక్క, పోతున్నట్లు కనిపిస్తూ ముందుకు పోచుముక చుమత్తారు

గోదావరి గోదావరిగానే ఉంటూ ప్రవహించటం ఒక నీలికం"

ఉంటూ రాజుండ్రి విష స్విఫాలు విషించారు.

'అ ఈదు ఎలా ఉంది?' అనే కవిత కొగిరి రాజుండ్రి వియోగాన్ని వర్ణిస్తుంది. ఇది సారాసీదా ఉత్తరం స్వాయిలో సాగింది. స్వాయంలోని మధుర స్వృతులతోటు వైరంలోని ప్రతిభా పంఠంగా ఏక్రించారు-అప్పశులు కూడా ఇందులో చేయ చేసుకున్నాయి.

"నేనున్నప్పటి కంచె ఇప్పుటు వార్తలు తగాయిను కుంటాను ఆకాశం ఉత్తరాల్ని

గ్రంథ సమాక్ష

కావ్యం

నది - నగరం

కవి

దాక్షర్ ఆర్యియన్. నుండరం

సమాక్షులు

ఓరుమూరు సుధాకరించి

వెల: 20/-

ప్రాప్తిసాసం: చింతల పద్మావతి హోమ్మెంట్లో, 76-5-16, గాంధిపురం-2 రాజుండ్రి - 533 103.

వర్షించటం లేదను కొంటాను పాపం! రామన్నకింకెం లోస్తుంది?"

అన్నారు ఈ కవితలో 'ఆకాశ రామన్న ఉత్తరాలు' అని కి గుండెల్లో చేసిన గాయాల ప్రస్తుత ఒకటి రెండు వేళల వుంది. ఇది పూర్తిగా వైయికికి! ఇటువంటి 'అత్యక్షాత్మిక' సంఘటనలు పారుకులను లేనిపోని బెట్టాపలకు గురి చేస్తాయి. వీటని పరిపారించి వుండ వలసింది. ఆలగే కావ్యం పేరుతో ఇతి పుత్రంలో ఏ మాత్రం సంబంధంలేని కన్ని కవితలను యిందులో చేర్చడం అసంబధం అనిపిస్తుంది.

పతాచి 'ఫిఫెల రాగాల'

శలక్ తో ప్రారంభమైన సగర తీవిత దరిద్ర అరుదు 'సరిహారీ' తో పరాప్రాప్తుని చేరుకొంది.

అయితే అపారి సగరాల పరిసులు వేయి; నెఱి సగరాల నుమయ్యలు వేయి! అన్ని సమస్యలను కాస్టియినా సగరాలలోని 'చెత్త' కాలుప్పున్ని, మతకాలుప్పున్ని కవి స్వృతులతోటు వైరంలోని ప్రతిభా పంఠంగా ఏక్రించారు-ఉదాహరణకు - చేయ

"నగరం వెరుగుతూనే ఉంటుంది" అనే కవితలోని కన్ని పంతులు పరికించండి!

"పశువులు పేడవెయ్యటానికి మనుషులు వెంటవెయ్యటానికి అనువైన సగరంలో వీధులు తలుపుల్లోని బహిర్మానులు నగరం చెత్త కదలించి వ్యవమైనా రావారి. వరదైనా రావారి"

.....
నగరం ఒంటినిండా సిమెంటు...
కాంక్రీటు రాజ్యంలో కాంట్రాక్ట్ భూపతులు
మట్టి కాంక్రీటుకు దాస్యం చేస్తుంది"

'నగరం నడి బాధున బొమ్ములాట' అనే ఖండిక మతకలపొల్చై కవి ఆవేదన వెల్లడిస్తుంది. బాధి మసీయ విధ్యంసంపై ఒక ప్రత్యేక కవిత యిందులో వుండటం ఒక విశిష్టం!

అధునిక కవిత 'మూగ చెవటి వారి ముఖుట' అనే అప్పటిక మతకలపొల్చై కవి ఆవేదన వెల్లడిస్తుంది. కాబ్రి గొప్ప కావ్యాలు నాలుగైనవి కీతి నిష్పత్త. లెదా కదన భాగించా ఉన్న జాగాలో ముందు ముంది ఉనిసిన పెద్దనగారి పారుకు మధుర ఎలాంటి అద్దు గొదులు లేకుండా ఈ కావ్యం ఏకవిగిన మనల్ని చదివించ చేస్తుంది."

రాయ తురాయు

8వ పెజీ కొరవ

ఎప్పుటూ అనుకరణ ప్రధానంగానే ఉంటుంది. అందుకి నా దృష్టి original is absolutely bad. True originality needs development." అనే వాక్యాలను ఉద్ధరించి, "రండే రకం కవిత్యం మనుచరిత రండే రకం కవిత్యం కవిత్యానికి గొప్ప ప్రతిభా. పను చరిత మురట రకం. అయినా ఈ సూక్ష్మ రహస్యాలు చాలా మండి చుమ్మిలకు గురి చేస్తాయి. వీటని పరిపారించి వుండ వలసింది. ఆలగే కావ్యం పేరుతో ఇతి పుత్రంలో ఏ మాత్రం సంబంధంలేని కన్ని కవితలను యిందులో చేర్చడం అసంబధం అనిపిస్తుంది.

ఎకపోతే - ప్రభంధ కములందరిలోనూ కీతి మధ్యంది తెలాలీ రామకృష్ణ కవితి; అగ్రహాంయాలం పాంయరింగ మహాత్మావీరి. సిప్రాలో "ఇష్ట్రేషా ప్రార్థనలో రామకృష్ణ కవితి ఉరిపించిన వ్రేషంలే అయిని

చూశండి:

" కుతమున కీరి భండంకున తెలారి లామువే ప్రగల్భుదినిసేపుని ద్వారి రాజ్య ప్రాయోలు, రుది నిరుపించు కదిత్యుధాము సిరిసిరి ముఖ్యా "

ఇప్పుడిక మన అటవెలది' అట క్రీంచునికి ప్రయుత్తులు

సంప్రేష పాశాత్ములో పంచావ్యాలను దీటూగా తెలుగులో రూడా జరిగిన పంచ కావ్యాల వింగరించ తలిసింది. అది వరసగా - 1. మనుచరిత 2. మనుచరిత 3. పాంయరంగ మహాత్యము 4. అముక్త మాల్యద్ర 5. శ్యంగార సైపథం. ఈ విభాగం కీతికి విపరితంగా తేచింది. ఈ ప్రాధాన్య క్రమం గుణగ్రహణ పోరించు బుద్ధితో వేసింది కాదని అయిన అధిప్రాయం. "కాకి" ఎవరికి ప్రతినిధి "సైకోనాలినే" ఎంటది సారక ప్రయోగమా తెబుతల మయింది కదా.

అందువల్ల ఆ ప్రాధాన్య క్రమాన్ని మార్పాలని కీతి అధిమతం;

అ మాల్యద్ర ఎట్టగంటా? మన పెద్దల విభజనలో కేవల స్థానికి లోపించి వేయుటిని ప్రథమ స్థానికి రావారి. తుంగింగా ఉన్న పాంయరంగ మహాత్యం ద్వితీయంల్లో వుంటున్నాయి. అంగ్గుల్లో వు

